

Setmana Santa 2025

**Aixeca't, el camí
comença!**

**Material de celebracions i pregàries
Dies 19 i 20 d'abril del 2025**

INDEX LLIBRET 2

Pàgina

Horari de la trobada 2

Dissabte Sant

Pregària del matí

(Zona Maresme) 3

Pregària en família

(Zona Vallès Occidental) 6

Vetlla Pasqual

(Zona Besòs) 12

Diumenge de Pasqua

Pregària del matí

(Zona Vallès Occidental) 35

PROGRAMA

Pasqua
2025

Dijous 17 d'abril:

- Arribada a partir de les 17h
- 21:30 Sopar del Senyor

Divendres 18 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:30 Benvinguda general
 - Ponència (10:45-12:00)
- 16:15 Treball dinamitzat
- 18:00 Temps lliure
- 19:00 Passió del Senyor
- 21:30 Vetlla de la Creu

CONNECTA'T AQUÍ

Dissabte 19 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:30 Tallers
- 16:15 Temps lliure/excursió
Celebració del Perdó
- 19:00 Pregària en família
- 21:30 Vetlla Pasqual
Ressopó i gresca

Diumenge 20 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:45 Valoració i comiat

HORARI DELS ÀPATS

09:00 Esmorzar

13:30 Dinar

20:30 Sopar

Pregària del matí

(Zona Maresme)

CANT. Quan en el món és negra nit

3

Quan en el món és negra nit, jo crido fort la meva fe
en el futur de la humanitat, quan en el món és negra nit.

Quan en el món és negra nit, quan ja s'han fos tots els
estels, sé que un sol nou il·luminarà i aclarirà la negra nit.

Viurem en pau i fraternitat, l'anyell i el llop pasturaran.
No hi haurà més fam, tot serà bondat: un nou matí de
fraternitat.

No tronaran els vells canons, podran jugar tots els infants
en uns carrers a vessar de flors sense fusells i sense pors.

El blau del mar i un cel ben clar seran presents
al nostre esguard;
un sol radiant ens renaixerà i els cors de tots il·luminarà.

SALM

Salm 150

Lloeu Déu al seu santuari,
lloeu-lo al baluard del firmament,
lloeu-lo per les seves gestes,
lloeu-lo per la seva grandesa.

Lloeu-lo al so dels corns,
lloeu-lo amb arpes i lires,
lloeu-lo amb tambors i danses,
lloeu-lo al so de corda i de flautes,
lloeu-lo amb címbals sonors,
lloeu-lo amb címbals triomfants.

Que tot el que respira
lloï el Senyor.
Al·leluia!

TEXT

Les dones han pres la iniciativa d'anar al sepulcre. També han tingut el coratge d'aguantar al peu de la creu fins a l'últim moment. El poder del dissabte s'ha esvaït per l'esclat de la llum del primer diumenge de la nova creació.

5

De sobte l'obstacle pesant de la llosa de la mort s'entafora en les enraonies de les dones. Els fets desmentiran els recels i mostraran que ja no hi ha cap llosa. Ja no hi ha barreres que impedeixin a la vida ficar-se per tot arreu. L'àngel/Jesús transfigurat, assegut a la dreta del sepulcre o del Pare dirà: Ha ressuscitat.

(Josep M. Solà)

MOMENT DE SILENCI

PARENOSTRE (CANTAT)

Pregària en família

(Zona Vallès Occidental)

1. CANT D'ENTRADA

Camino camí cap al sol.
Camino camí cap al sol,
confio que Déu està amb mi,
m'estimo i em dono estimant
i començo nou cada matí.

Jo dono gràcies per tot el que tinc.
Si m'equivoco demano perdó.
Si ensopego, m'aixeco altre cop
i començo nou cada matí.

Quan em fereixen, perdono de cor.
Si em cal ajuda, allargo la mà.
Si es fa difícil, espero el millor
i començo nou cada matí.

2. CONTE: L'espantaocells

Narrador/a: Al Solsonès, més concretament a la casa de colònies de Can Bajona, ja feia dies que havia arribat la primavera. Als marges del riu, a la vora del camí i al costat de cada hort hi naixien flors de tots colors i en els horts, les tomaqueres, mongeteres i altres hortalisses i fruites també treien flors.

I en un dels horts de la masia, un pagès hi va posar un espantaocells. L'espantaocells s'hi trobava molt bé allà clavat i, encara que no es podia bellugar, era molt feliç.

Tenia una missió per complir: havia d'espantar els ocells que volguessin menjar els fruits de l'hort.

I vet aquí que un dia, de bon matí va passar pel camí del riu un conillet molt atrafegat.

Espantaocells: - On vas tan atrafegat, amic conillet?

Conillet: - Hola espantaocells, és que fa dies que volto pel camp buscant menjar, saps?

Aleshores el conillet va alçar el cap i va veure que el nas de l'espantaocells era una gran pastanaga.

Conillet: - Si et plau, espantaocells, que em podries ajudar? Tinc molta gana i m'aniria molt bé poder-me menjar la pastanaga que et fa de nas...

Espantaocells: - Home, conillet... És que és el meu nas, saps? Però vinga, si a tu t'ha de fer més servei, ja te la pots menjar!

Narrador/a: Al cap d'una estona, pel camí, va passar una àvia que tornava de can Joval i que tenia molt de fred. En veure-la, l'espantaocells li digué:

Espantaocells: - On vas tan encongida?

Àvia: - Soc molt vella i aquest aire humit del pantà de Sant Ponç em deixa enfredorida. Que et faria res deixar-me el jec que portes?

Espantaocells: - Vaja, jo també el necessito... Però segur que tu passes més fred que no pas jo. Pren el meu jec, que no et refredis.

Uns dies més tard, l'espantaocells va sentir uns plors molt estranys. Venien d'una bassa de molt a prop del pantà de Sant Ponç. Allà hi vivia una colla d'aneguets amb la seva mare. Tot alçant la veu, l'espantaocells els va preguntar:

Espantaocells: - Ei!!! Aneguets!!! Per què feu tant de soroll?

Ànega: - És que avui encara no he trobat res per a menjar, i els meus fillets ploreu de fam.

La mare ànec va volar fins a l'espantaocells i va veure que

a la seva boca hi lluien uns granets de blat de moro que a ella li anirien molt bé per als seus fillets.

Ànega: - Que em podries donar les teves dents per als meus fillets?

L'espantaocells es tragué les dents i li allarga la mà.

Ànega: - Moltes gràcies, espantaocells! Amb aquests granets de blat de moro, els meus fillets ja no passaran fam!

Més tard passà un pagès:

Espantaocells: - Et veig molt acalorat, amic pagès.

Pagès: - Que em podries donar el teu barret per protegir-me del sol?

L'espantaocells no s'ho va pensar dos cops i li donà el barret.

Pagès: - Moltes gràcies, espantaocells! Amb aquest barret podré acabar de treballar tota la jornada sense problemes.

Al cap de poc hi passà un infant que s'havia enganxat els pantalons amb uns esbarzers i s'havia fet un bon trau.

Espantaocells: - Per què t'amagues, petit vailet?

Nen: - Amic espantaocells, que em podries deixar els pantalons per arribar fins a casa, doncs els meus estan ben trencats?

L'espantaocells sabia la vergonya que es passa en aquestes ocasions, així que de bon grat li'n va donar.

Nen: Gràcies, espantaocells! Aquests pantalons em van a la mida. Te'ls tornaré la propera vegada que hi passi.

De mica en mica l'espantaocells s'anava desprenent de tot allò que necessitava. Fins i tot un pardalet, que s'havia despistat de la colla, va gosar demanar-li els cigronets que li feien d'ulls.

Quan ja es ponía el sol, va passar per allà un ruc afamat que li demanà la palla per menjar. I l'espantaocells, un cop més va donar el que li demanaven.

Al cap de poc, es va fer de nit i a l'espantaocells ja no li va quedar res més per a donar. I com que ho havia donat tot, al final ja no hi havia espantaocells.

Però segur que el conillet, l'àvia, els ànecs i tothom a qui l'espantaocells va donar alguna cosa, encara se'n recorden i el porten en el seu cor. Fixeu-vos-hi bé: **l'espantaocells ja no hi és a l'hort, però està vivint en tots aquells a qui ha estimat i als quals s'ha donat.** I l'espantaocells està molt content de veure com ara, els altres volen fer com ell: estar sempre disposats a estimar, a donar i ajudar tothom, encara que els costi.

3. REFLEXIÓ SOBRE EL CONTE

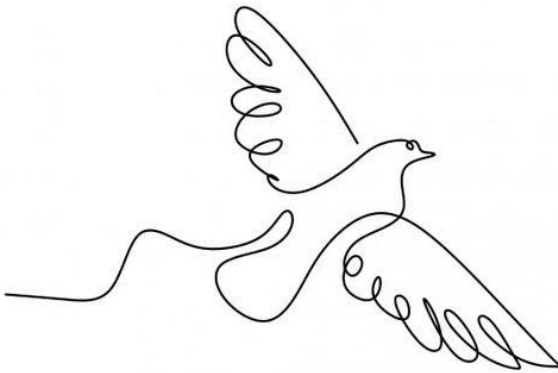
4. PREGÀRIES

5. **PARENOSTRE** (cantat amb les mans agafades,
de Kairoi)

6. **CANT FINAL:**

Deixa't estimar per Jesucrist. Seràs lliure.
Ell t'estima tal i com tu ets. Seràs jove.
Ell t'accepta sempre. Et coneix molt bé.
Deixa't estimar per Jesucrist.
Cerca amb alegria Jesucrist. Seràs lliure.
Ell t'espera des de fa molts anys. Seràs jove.
Ell no et classifica. Mai no et jutjarà.
Cerca amb alegria Jesucrist.

PERQUÈ JESÚS T'ESTIMA.
JESÚS CONFIA QUE SERÀS CAPAÇ
D'ESTIMAR COM ELL (3)

Vetlla Pasqual

(Zona Besòs)

1. LUCERNARI

12

Salutació:

Germanes i germans. El lema triat per aquest curs.
"Aixeca't i camina!" ens fa present, més que mai, la necessitat que aquest foc i aquesta Pasqua ens il·lumini per a deixar les nostres paràlisis que ens porten a la deshumanització del nostre món, i una vegada més posar-nos en camí amb els altres, per avançar cap a una veritable humanitat.

Cant: Foc Joliu

Visca la claror del foc
Visca sa claror (bis)

foc, foc, foc joliu
Crema, crema amb gran delit

Foc, foc, foc joliu
Alegra'ns la nit

Visca l'escalfor del foc
Visca l'escalfor (bis)

Foc...

Visquin les brases del foc,
Visquin els tions (bis)

Foc...

El foc és un do de Déu,
Un do del bon Déu (bis)

Foc...

ORACIÓ, ENCESA DEL CIRI I BENEDICCIÓ

Bon Déu volem que aquest foc que simbolitza la claror i llum de Jesús Ressuscitat ens ajudi a veure clar el nostre camí al costat dels més necessitats i ens empenyi a aportar els nostres talents amb humilitat, tal com va fer Jesús servint al seu voltant.

(S'encenen el Ciri Pasqual i les candeles dels assistents)

Cant: (per la processó fins a dins)

Tu ets la llum del món

PREGÓ PASQUAL

Cant:

GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRESERÀS NOSTRE SENYOR.
GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRESERÀS NOSTRE SENYOR.

(només tornada)

Infant :

Alegrem-nos nenes i nens, joves, dones i homes que estem aquí a Can Bajona.

Alegrem-nos germanes i germans de l'Església, de l'ACO, del Mijac i d'altres grups de Revisió de Vida.

Jove:

Avui la foscor ja s'ha esvaït amb el foc nou que hem beneït i amb el que hem encès el Ciri Pasqual. Un foc repartit en les candeles que portem com humil reflex de la claror del Ressuscitat.

Adult:

Aquesta és la nit en què el Senyor, en altres temps, va alliberar els nostres pares i els va conduir a la terra promesa. Aquesta és la nit en que fem memòria de l'amor que Déu ens té.

Infant:

Amigues i amics, germanes i germans, donem gràcies i cantem tots junts.

Cant:

GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRE SERÀS NOSTRE SENYOR.

GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRE SERÀS NOSTRE SENYOR.

(només tornada)

Jove:

Aquesta és la nit per ressuscitar a la nova vida, després d'una profunda conversió.

Adult:

Aquesta és la nit per despertar cap a un nou estil de vida, de major humilitat, de més senzillesa, de menor consum, de més gran respecte, de més alegria i de joia autèntica.

Infant:

Oh! Nit benaurada!. Canteu abelles laborioses i també els ametllers que ja heu florit. Canti tota la natura. La nostra Pasqua ja és aquí. Cantem plegats.

Cant:

GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRESERÀS NOSTRE SENYOR.
GLÒRIA, GLÒRIA SEMPRESERÀS NOSTRE SENYOR.
(només tornada)

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Monició: Ara escoltarem la paraula de Déu que hem conegut des de la infància que ens parla de la història de les dones i els homes i del poble d'Israel. També una història que comença amb l'obra meravellosa de Déu que creà la vida, les persones i el món.

Lectura breu del llibre del Gènesi (1:26-31)

Al principi Déu creà el cel i la terra.

Déu digué: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que tingui sotmesos els peixos del mar, els ocells i els animals domèstics i feréstecs i totes les bestioles

que s'arrosseguen per terra». Déu creà l'home a la seva imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu els beneí dient-los: «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells del cel i tots els animals que s'arrosseguen per terra».

Déu digué encara: «Us dono totes les herbes que granen per tota la terra i tots els arbres que donen fruit amb la seva llavor; seran el vostre aliment. I a tots els animals feréstecs, a tots els ocells del cel i a totes les bestioles que s'arrosseguen per terra, a tots els éssers vius, els dono l'herba verda per aliment». I va ser així. Déu veié tot el que havia fet, i era bo de debò.

Cant:

Lloat sigueu, oh, Senyor nostre!
Lloat sigueu, oh, Senyor nostre! (bis)

Per totes les criatures,
i pel sol i per la lluna,
pels estels i el vent suau,
i pel foc i l'aigua fresca

Per la nostra mare terra
Que ens sosté i ens alimenta.
Per les flors, els fruits i l'herba
I pel mar i les muntanyes.

Monició: Si bé Déu ha cridat l'home a seguir-lo per a viure plenament, el mal, l'opressió, la negació de la voluntat de Déu són també realitats presents en la història humana. En la propera lectura escoltarem que Déu intervé per alliberar el seu poble.

Lectura del llibre de l'Èxode (14: 15-30)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «¿Per què aquests crits d'auxili? Ordena als israelites que es posin en marxa i tu alça la vara, estén la mà cap al mar i es partirà en dos perquè els israelites caminin per terra eixuta, enmig del mar. Jo faré que els egipcis s'obstinin a penetrar-hi darrera d'ells. I mostraré el meu poder sobre el Faraó i sobre tot el seu exèrcit, sobre els seus carros de guerra i els seus soldats. I Egipte sabrà que soc el Senyor, quan la meva glòria s'haurà manifestat en el Faraó, en els seus carros i en els seus soldats».

L'àngel de Déu que caminava davant la formació d'Israel es posà a caminar al seu darrera, i també la columna que tenien al davant es posà al darrera i se situà entre la formació dels egipcis i la d'Israel. Hi havia el núvol i la fosca, però el núvol il·luminà la nit. En tota la nit les dues formacions no s'acostaren l'una a l'altra. Moisès estengué la mà cap al mar, i el Senyor, amb un vent fortíssim de llevant, que durà tota la nit, va fer retirar la mar i la convertí en terra eixuta. Les aigües es partiren i els israelites entraren caminant per terra eixuta enmig del mar, amb l'aigua com una muralla a dreta i esquerra. Els

egipcis intentaren perseguir-los, i tota la cavalleria del Faraó, amb els carros i els guerrers, entraren darrera d'ells en el llit de la mar. A la matinada, el Senyor, des de la columna de foc i de núvol, posà la mirada sobre la formació dels egipcis i hi sembrà la confusió: encallà les rodes dels carros i feia que les tropes avancesin a pas feixuc. Els egipcis digueren: «Fugim del combat! El Senyor lluita a favor d'Israel contra els egipcis». Llavors el Senyor digué a Moisès: «Estén la mà cap al mar: que se'n tornin les aigües i cobreixin els egipcis, els seus carros i els guerrers». Moisès estengué la mà cap al mar i de bon matí, quan el mar se'n tornava al seu lloc de sempre, es trobà amb els egipcis que fugien, i el Senyor precipità els egipcis al mig del mar. Les aigües que se'n tornaven cobriren els carros amb els seus guerrers. De totes les tropes del Faraó que havien penetrat darrera els israelites en el llit de la mar no en quedà ni un sol home. Però els israelites havien caminat per terra eixuta enmig del mar, amb l'aigua com una muralla a dreta i esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà Israel de les mans dels egipcis i els israelites veieren els egipcis morts a la platja. Quan els israelites veieren la gran gesta que el Senyor havia obrat contra Egipte, tot el poble sentí un gran respecte pel Senyor i cregueren en ell i en el seu servent Moisès. Llavors Moisès i els israelites entonaren aquest càntic en honor del Senyor.

Cant:

Glòria, glòria al·leluia (3 vegades)
El senyor ens ha salvat!

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma:

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si nosaltres hem estat plantats vora d'ell per aquesta mort semblant a la seva, també hem de ser- ho per la resurrecció. Queda ben clar: l'home que érem abans ha estat crucificat amb ell, perquè el cos pecador perdi el seu domini, i d'ara endavant no sigueu esclaus del pecat: els qui són morts queden desvinculats del pecat. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre d'ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

Paraula de Déu

Cant:

AHluia , AHluia!

Ple de vida Crist ens ha salvat:

Ell ens porta l'Esperança.

Alegrem-nos tots! AHluia!

1. Crist és el nostre Anyell Pasqual,

l'Anyell que ha estat immolat,

Ell ha vençut el dol de la mort,

i ha guanyat la llibertat.

AHluia , AHluia!

Ple de vida Crist ens ha salvat:

Ell ens porta l'Esperança.

Alegrem-nos tots! AHluia!

Lectura de l'evangelí segons St. Lluc (Llc 24, 1-12)
(El celebrant)

El diumenge, molt de matí, les dones anaren al sepulcre amb les espècies aromàtiques que havien preparat. Trobaren que la pedra havia estat apartada de l'entrada del sepulcre. Hi entraren, però no trobaren el cos de Jesús, el Senyor. Mentre es preguntaven què havia passat, se'ls presentaren dos homes amb vestits resplendents. Esglaiades, s'inclinaren amb la cara fins a terra, i ells els digueren: «¿Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No hi és, aquí: ha ressuscitat. Recordeu com us parlava quan era a Galilea, i us deia que el Fill de l'home havia de ser entregat a uns homes pecadors, que havia de ser crucificat i que, al tercer dia, havia de ressuscitar».

Llavors es recordaren del que Jesús havia predit. Se'n tornaren del sepulcre i anunciaren tot això als onze i a tots els altres. Aquestes dones eren Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume. També les altres que eren amb elles, els ho deien. Però als apòstols aquesta història els semblà una quimera i no se les cregueren. Pere se n'anà corrents al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié que no hi havia res més que el llençol d'amortallar tot aplanat i se'n tornà a casa, preguntant-se amb estranyesa què podia haver passat.

Paraula de Déu

Homilia

(Comentari de les dones de l'ACO d'Alcem la Veu)

LITÚRGIA DEL BAPTISME

Benedicció de l'aigua

Pare/Mare nostra, en aquesta nit celebrem el gran regal de la Creació i la meravella de l'alliberació. Disposem-nos a celebrar el do de l'aigua de la vida.

Beneïu aquesta aigua i el que hem construït amb ella. Aboca sobre ella la teva força, perquè nosaltres mateixos quedem enfortits i plens del teu esperit d'Amor.

Renovació de les promeses del baptisme

Renovarem ara les promeses que van fer els nostres padrins en el nostre baptisme. Per elles ens comprometem a servir Déu fidelment. *(ENCESA DE LES CANDELES DES DEL CIRI PASQUAL)*

(LLEGIM JUNTS)

Renunciem a tota mena d'abús, hipocresia, egoisme o menyspreu als altres.

Renunciem a desentendre'ns de les injustícies, per covardia, peresa o interessos personals.

Renunciem a tenir com a primer objectiu a la vida la recerca del diner, el plaer i el benestar propi, oblidant-nos dels altres i de Déu.

PROFESSEM ARA LA NOSTRA FE I ENS COMPROMETEM A VEURE EL ROSTRE DE DÉU EN L'ALTRE.

- Creiem en Déu, Mare i Pare, Amor pur i humil, que estima tothom tal com és, que acompanya al llarg de la nostra història i que vol la nostra felicitat.
- Creiem en el seu fill Jesús i en la seva humil entrega a la comunitat i en les benaurances que ens ajuden a construir una església viva que acompanya i obre nous camins.
- Creiem en l'Esperit Sant que ens fa una crida personal, ens empeny a seguir l'evangelí i ens guia el nostre dia a dia.

PER AIXÒ...

- Ens comprometem a mirar els altres amb uns ulls renovats, evitant prejudicis, amb alegria i esperança.
- Ens comprometem a resoldre els conflictes amb amor i de forma pacífica, com va fer Jesús.
- Ens comprometem a deixar temps per escoltar l'Esperit, per comunicar-nos amb tranquil·litat i paciència, demanant ajut quan ens calgui i donant consol a qui ho necessiti.

23

AQUESTA ÉS LA NOSTRA FE. AQUESTA ÉS LA FE DE L'ESGLÉSIA, QUE ENS GLORIEM DE PROFESSAR EN CRIST, SENYOR NOSTRE. AMÉN.

Aspersió de l'aigua (la fan els nens i nenes i el sacerdot):

Cant durant l'aspersió

1- He nascut en un poble,
en un bany de llibertat,
nascut en el poble del Crist,
marcat amb el do de l'Esperit,
un poble que em dona la fe
i em fa caminar amb esperança

2- El meu poble va néixer en una festa,
el meu poble va néixer entorn d'un pa,
la nit la mort tenia llesta,
el vi passava de mà en mà,
el meu poble va néixer a preu de sang
i la mort feria tot passant.

3- El meu poble va néixer a Pentecosta,
 el meu poble va néixer als quatre vents,
 per ser llevat d'aquest món nostre,
 per dur l'Esperit a tanta gent,
 el meu poble és un poble joïós
 fet al sol i al vent impetuós.

4- El meu poble ha fet un llarg viatge,
 el meu poble camina en el temps;
 en duu ferides a la imatge,
 en duu les senyes a la pell,
 el meu poble reneix a la il·lusió
 quan es dreça fidel al seu Senyor.

PREGÀRIES (vídeoconte: Jesús, saps què?

<https://youtu.be/yoCIRV8RG-cl>)

Infant: Pare/ Mare, et volem demanar per les nostres famílies que ens estimen i ajuden a créixer.

Cant: Tots ahora us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor!

Jove: Pare/ Mare, et donem gràcies pels grups d'esplai, caus i MIJAC que són també el nostre suport i la nostra xarxa. Et demanem que siguem capaços d'aportar el millor de nosaltres.

Cant: Tots ahora us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor!

Adult: Pare/Mare, et demanem que en aquest món tan convuls no perdem l'esperança i que les nostres accions ens facin aixecar i caminar davant les dificultats del dia a dia.

Cant: Tots ahora us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor!

TORN OBERT PER LA PREGÀRIA PARTICULAR

Cant: Tots ahora us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor!

OFRENES

Jove: T'ofereixo aquest vídeo que ens recorda que la Pasqua cada any ens renova la vida *(vídeo càpsula Vedrunes <https://youtu.be/YLvBLGI doG0> mentre els joves paren la taula de l'eucaristia i col·loquen l'arbre de l'ametller nu al costat del Ciri Pasqual)*.

Infant: T'ofereixo el nostre treball per fer present la Natura al voltant del Ciri Pasqual *(s'aniran enganxant les flors, abelles i papallones que hagin pintat els nens)*.

Adult: T'ofereixo, Pare/ Mare, el pa i el vi com a símbol d'aliment necessari tant físic com espiritual per a totes les persones.

(Els infants: col·loquen les seves llànties adornades a la taula de l'eucaristia, que després quan acabi podran recollir per portar-se de record a casa).

LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

Oració sobre les ofrenes

Preguem.

Acolliu, Senyor, les ofrenes del vostre poble i escolteu la seva pregària, a fi que la vida nova que arrenca dels sagraments pasquals arribi a la seva plenitud en el vostre Regne. Per Crist, Senyor nostre.

Tothom: Amén.

Pregària eucarística basada en la d'infants III de Pasqua

El Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom: I amb el vostre esperit.

Amunt els cors

Tothom: Els elevem al Senyor

Donem gràcies al Senyor, Déu nostre

Tothom: Cal fer-ho i és de justícia.

Et donem gràcies perquè ens has cridat a la vida i vols que gaudim de la felicitat eterna.

Tu has ressuscitat aquesta nit Jesús d'entre els morts i li has donat una vida nova.

I a nosaltres, ens has promès el mateix: una vida sense fi, sense penes ni dolors.

Contents perquè ens estimes, Pare/ Mare, et donem gràcies amb tots els qui creuen en tu, et lloem amb alegria i et cantem amb els Àngels i amb els Sants, tot dient:

Cant: Sant, Sant, Sant...

Ets realment sant, Senyor,
ets bo i comprensiu amb tothom.

Et donem gràcies, sobretot pel teu Fill Jesucrist.

Ell ens anuncia la vida que viurem
al teu costat en la llum i en l'eternitat;
ens va ensenyar que el camí que hi porta,
s'ha de fer en l'amor.

Ara Jesús ens reuneix tots al voltant de la taula
i vol que fem allò mateix que ell va fer l'últim Sopar
amb els Apòstols.

Pare bo, santifica pel teu Esperit aquest pa i aquest vi,
perquè es converteixin per a nosaltres
en el Cos + i en la Sang del teu fill Jesucrist.

Ell, el vespre abans de morir per nosaltres,
mentre sopava per última vegada amb els seus amics,
va prendre el pa, va donar gràcies, el va partir i el donava,
tot dient:

PRENEU I MENGEU-NE TOTS,
QUE AIXÒ ÉS EL MEU COS, ENTREGAT PER VOSALTRES.

Igualment, va prendre el calze ple de vi,
va donar gràcies i el va passar als seus amics, tot dient:

PRENEU I BEVEU-NE TOTS,
 QUE AQUEST ÉS EL CALZE DE LA MEVA SANG,
 LA SANG DE L'ALIANÇA NOVA I ETERNA,
 VESSADA PER VOSALTRES I PER MOLTS, EN REMISSIÓ
 DELS PECATS.

Després els va dir: Feu això que és el meu memorial.

Per això, Pare/ Mare, estem units davant teu
 i recordem amb alegria tot el que Jesús ha fet per
 la nostra salvació.

En aquesta memòria que ens va deixar a l'Església,
 celebrem la mort i la resurrecció de Jesús.

Pare-Mare, tu que ets al cel,
 rebre'ns amb el teu Fill estimat.

Ell va morir voluntàriament per nosaltres,
 però tu el vas tornar a la vida; per això t'aclamem:

Cant: Gràcies per la Paraula vostra, gràcies per l'Esperit
 d'Amor, gràcies perquè estimeu els homes, sempre
 i en tot lloc.

Ell viu amb tu, però també viu amb nosaltres.

A la fi del món vindrà amb glòria
 i en el seu Regne no hi haurà ningú que sigui pobre,
 ningú que plori, ningú que estigui trist,
 i no existirà ni el pecat ni la mort.

Cant: Gràcies perquè heu volgut salvar-nos, gràcies
 perquè això ens dona pau, gràcies perquè podem donar-
 vos gràcies, tot cantant.

Pare/ Mare, bo, gràcies perquè ens has cridat a participar del Cos de Crist. Amb el teu pa ara som més forts. Fes que et servim cada dia millor.

Mou-nos a escoltar l'Esperit Sant, perquè volem formar un sol cos en l'amor.

Recorda't, Senyor, del papa Francesc, del bisbe Francesc, i dels altres bisbes.

Omplé'ns de l'alegria de la Pasqua, perquè la portem a tots els homes i dones que viuen tristos.

Concedeix-nos a tots que, amb la verge Maria, i amb tots els Sants puguem viure al cel amb Jesús, i que amb ell estiguem amb tu per sempre.

Per ell, amb ell i en ell,
vós, Déu Pare omnipotent,
en la unitat de l'Esperit Sant,
rebeu tot honor i tota glòria
pels segles dels segles.

Tothom : AMÉNI!

LITÚRGIA DE COMUNIÓ

Amb confiança perquè som germans de Jesús ressuscitat, preguem cantant:

Cant: Parenostre DE KAIROI

Allibereu-nos, Senyor de tots els mals;
feu que hi hagi pau als nostres dies,

i per la vostra misericòrdia, guardeu-nos de pecat i de qualsevol pertorbació: mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador.

Tothom: Perquè són vostres, per sempre, el regne, el poder i la glòria.

Senyor nostre Jesucrist que diguéreu als apòstols:
Us deixo la pau, us dono la meva pau, no mireu els nostres pecats, sinó la fe de l'Església, i doneu-li aquella pau i aquella unitat que vós vau demanar.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tothom: AMÉN

La pau del Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom: I amb el vostre esperit.

Amb l'esperit de Jesús ressuscitat, donem-nos la pau.

Cant de pau:

**SIGUI LA PAU AMB NOSALTRES
SEA LA PAZ CON NOSOTROS
HEVENU SHALOM, ALEJEM
SIGUI LA PAU AMB NOSALTRES.**

Mireu l'Anyell de Déu,
mireu el qui lleva el pecat del món,
feliços els convidats a la seva taula.

Tothom: Jo no soc digne de que entreu a casa meva,
digueu-ho només de paraula i serà salva la meva ànima.

COMUNIO

Cant 1. QUAN DESVETLLAREM ELS CORS

31

Quan desvetllarem els cors a la veu del Déu vivent,
junts retrobarem la font de llibertat;
quan aixecarem les mans per cantar al Déu vivent,
junts retrobarem la llum d'un nou demà.

Ell sabrà trencar les armes,

Ell sabrà canviar els cors;

Ell eixugarà les llàgrimes,

Ell farà fugir les pors.

Quan desvetllarem els cors...

No més nits sobre la terra:

Ell vindrà com un gran foc.

No més odi ni més guerra:

Ell farà el món tot nou.

Quan desvetllarem els cors...

Cant 2. ÉS TAN A PROP MEU

ÉS TAN A PROP MEU (2)

QUE FINS I TOT EL PUC TOCAR!

JESÚS ÉS AQUÍ.

1. No busqueu a Déu en les estrelles,
ni el busqueu en els plecs de la mà.
Molt a prop el tens, un xic amagat.
Ell t'espera en el teu germà.

2. El mateix Jesús que ara se'ns dona,
t'espera entre la multitud.
En el marginat, en l'home aturat,
en pobles sencers que hem oblidat.
Ell és qui t'espera cada dia,
al carrer, a casa, en el treball.
En el qui pateix, en aquell malalt,
en el jove que tens al davant.
És tan a prop meu...

Oració de postcomunió

Preguem.

Senyor, dona'ns l'esperit d'amor. Fes que visquem units
tots aquells que hem compartit l'Eucaristia de Pasqua. Per
Crist, Senyor nostre.

Cant de comiat:

Som testimonis

Jesús és viu, és Senyor,
per sempre ha vençut a la mort,
la joia brolla dels cors.
Hem d'anunciar-ho arreu.

Ja no hi fa estada la por,
segurs perquè Crist és present.
Que el somni del Regne Nou avui es fa realitat.

Som testimonis de resurrecció; els ulls, la veu,
els gestos han de dir; Jesús és viu
Som testimonis de resurrecció.
Que l'esperit ens mogui
a ser homes lliures i homes fermes.

Entorn la taula, Senyor; ens dones el cos i la sang
i ens convides a ser més solidaris i humans.
La nostra vida vol ser un signe del Crist encarnat.
El seu camí seguirem essent més pobres, germans.

Resucitó, resucitó, resucitó, aleluya
Aleluya, aleluya, aleluya, resucitó

La muerte, ¿donde está la muerte?
¿Dónde está mi muerte? ¿Dónde su victoria?

Resucitó, resucitó, resucitó, aleluya
Aleluya, aleluya, aleluya, resucitó

Gracias sean dadas al Padre
Que nos pasó a su reino donde se vive de amor

Resucitó, resucitó, resucitó, aleluya
Aleluya, aleluya, aleluya, resucitó

Alegría, alegría hermanos
Que si hoy nos queremos, es que resucitó
Si con Él morimos, con Él vivimos, con Él cantamos aleluya

Resucitó, resucitó, resucitó, aleluya
Aleluya, aleluya, aleluya, resucitó
Resucitó, resucitó, resucitó, aleluya
Aleluya, aleluya, aleluya, resucitó, resucitó.

Pregària del matí

(Zona Vallès Occidental)

35

CANT: VENGO CANSADO (Luis Guitarra)

https://www.youtube.com/watch?v=Nv1N2I4KLsU&list=R_DMMNv1N2I4KLsU&start_radio=1

Cansado Señor, vengo cansado;
vengo cansado del ruido,
traigo las manos cansadas
y el corazón abatido.

Cansado Señor, de ser profeta
donde apenas se te escucha.
Cansado de la pobreza,
cansado de tanta lucha.

Cansado Señor, casi sin fuerzas
para volver al camino,
para fundirme en la tierra,
para beber de tu vino.

Cansado Señor, vengo cansado;
vengo porque necesito,

vengo a pesar de mis dudas
y a tu lado resucito.

Testimoni (de Resurrecció) Jordi

Després de 21 anys de feina en una mateixa empresa, una nova directiva va prendre el relleu. Idees noves, mitjans nous, prejudicis, supèrbia,... van aparèixer en la empresa. Em van passar a segon lloc i, posteriorment, van esperar a que la meva reacció pugui ser marxar. Temps després, en temporada de no massa feina en la empresa, passen a l'acció i apareixen mentides, valoracions crítiques sesgades, sancions a la meva feina,... sense cap base "raonable". Vaig reaccionar judicialment contra aquelles "agressions" psicològiques, i contra la voluntat de soscavar els meus drets de treballador veterà. Es van transmetre missatges del tipus: "te un baix rendiment", "no fa prou be determinades tasques",... Sis mesos després vam arribar a un acord de comiat improcedent.

Quedes tocat psicològicament, anímicament, amb tots els esdeveniments. Després va venir la "muntanya" d'intentar tornar al món laboral, actualitzar el currículum, descobrir les noves eines de cercar feina,... Els possibles nous treballs, si demanaven referències meves, difícilment serien "bones" per part de la direcció de l'empresa on treballava. Per altre banda, 21 anys treballant en un sector molt concret i en un departament molt concret reduïen les possibilitats de trobar feines que puguin valorar la meva experiència (que era massa específica). Vaig fer entrevistes però amb

“mentalitat una mica derrotista”. Mentalment, anímicament, la situació era fosca.

Vaig veure l'oportunitat de fer uns estudis Màster complementaris a la meva feina que poguessin obrir-me altres opcions de feina. Amb 54 anys era feixuc tornar a agafar els llibres. El Màster era dur i l'autoconfiança meva, fluixeta. Sentia la pressió de no fallar, calia poder tornar aviat al món laboral.

El fet d'anar aprenent, el fet de tornar a veure que superava proves, el fet de veure que m'agradava el que estudiava,... va començar a ser per mi com una progressiva Resurrecció.

Avui ja fa 1 any que treballo en allò que vaig estudiar en el màster i, d'alguna manera, sento que he tornat a la Vida plenament. També vull creure que Déu, Pare-Mare, amb la gent propera, em van sostenir en els pitjors moments.

Joan 21, 1-13 Jesús s'apareix a un grup de deixebles

1 “Després de tot això, Jesús es va tornar a aparèixer als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició va ser d'aquesta manera:

2 Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. 3 Simó Pere els diu:

–Me'n vaig a pescar.

Els altres li diuen:

–Nosaltres també venim amb tu.

Sortiren, doncs, i pujaren a la barca, però aquella nit no van pescar res. 4 Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà vora el llac, però els deixebles no s'adonaven que fos ell. 5 Llavors Jesús els digué:

–Nois, no teniu res per a menjar?

Li respongueren:

–No.

6 Ell els digué:

–Tireu la xarxa a la dreta de la barca i trobareu peix.

Així ho van fer i ja no la podien estirar de tants peixos com hi havia. 7 Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere:

–És el Senyor.

Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. 8 Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos. 9 Quan baixaren a terra, veieren pa i unes brases amb peix coent-s'hi. 10 Jesús els diu:

–Porteu peixos dels que acabeu de pescar.

11 Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos: eren cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar.

12 Jesús els digué:

–Veni a menjar.

Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era, perquè sabien que era el Senyor. 13 Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix.”

Comentari:

Els deixebles estaven confosos, desanimats, deprimits, no sabien com continuar l'obra de Jesús després de la seva tràgica mort, no aconseguien "pescar" (sent pescadors!)... i se'ls apareix Jesús i alguna cosa reneix dintre d'ells, i Jesús els convida a esmorzar, els acull sense rancúnies i els revifa per dintre miraculosament.

Pregàries espontànies

CANT: FENT CAMÍ PER LA VIDA

<https://music.youtube.com/watch?v=rMO4ba2Yc5Y>

Fent camí per la vida
 Ens tocarà menjar la pols
 Ficar-me al mig del fang
 Com han fet molts
 Compartir el poc aliment
 Que porto al meu sarró
 Tant si m'omple la joia
 Com si em buida la tristor.
 Vindran dies d'angoixa
 Vindran dies d'il·lusió
 Com la terra és incerta
 Així soc jo.
 Dubtaré del compromís
 I, a voltes, diré no
 I em mancarà quan calgui
 Decisió.
 Però lluny, a l'horitzó

(Amb la llum resplendent, la força del vent m'empeny endavant)

Ja lliure de l'engany

En veure milers, com jo (són els homes)

Que van vençant la por.

Alleugeriré el pas (és la joia i l'esperit, la força del crit)

Duent amb mi el sarró (que em guia davant)

I avivaré amb el cant (tan lleuger com el pas dels meus companys)

El pas dels meus companys.

Vindran dies d'angoixa

Vindran dies d'il·lusió

Com la terra és incerta

Així sóc jo

Dubtaré del compromís

I, a voltes, diré no

I em mancarà quan calgui

Decisió.

Però lluny, a l'horitzó

(Amb la llum resplendent, la força del vent m'empeny endavant)

Ja lliure de l'engany

En veure milers, com jo (són els homes)

Que van vençant la por.

Alleugeriré el pas (és la joia i l'esperit, la força del crit)

Duent amb mi el sarró (que em guia davant)

I avivaré amb el cant (tan lleuger com el pas dels meus companys)

El pas dels meus companys

Endavant.